

De bijzondere zoektocht van schipbreukeling Paula De Haan-Breider

De 51 meter lange kustvaarder, De Neutron, die kapseisde op 3 augustus 1965 net voor de kust van Zeebrugge (Foto verkregen via Paula de Haan-Breider).

Meer dan vijftig jaar geleden leed het gezin van de Nederlandse Paula de Haan-Breider schipbreuk voor de Vlaamse kust. Net voor middernacht verdween de 51 meter lange kustvaarder 'Neutron' de donkere diepte in, wat een onuitwisbare indruk maakte op Paula. Pas jaren later realiseerde ze zich wat de ramp ook voor haar vader, kapitein op de Neutron, moet hebben betekend. Inmiddels is haar vader, net als haar moeder en zus, overleden. In een ultieme poging om deze gebeurtenis uit haar verleden te reconstrueren, besloot Paula in 2013 op zoek te gaan naar antwoorden. Dit mondde uit in een hartverwarmend verhaal over een boeiende zoektocht en bijzondere ontmoetingen.

Fien Boeve

WIE ZOEKT, DIE VINDT

Met als enige informatiebron een artikel over het wrak van de Neutron, contacteerde Paula in 2013 de medewerkers van het VLIZ. Zij brachten op hun beurt Paula in contact met verschillende collega's en de zoektocht kwam in een stroomversnelling terecht. Zo was er in 2014 de kennismaking met Tomas Termote. Als maritiem archeoloog dook hij jaren geleden naar het vergeten wrak. Hij beschreef zijn bevindingen, met veel aandacht voor het verhaal achter het gezonken schip, in zijn boek 'Schatten en Scheepswrakken'. Tijdens hun ontmoeting wist hij Paula veel te vertellen over zijn duiktocht op de Neutron, wat voor haar nog steeds van grote waarde is. In datzelfde jaar kwam ook de vissersfamilie Moens op haar pad. Vader Albert en zonen Jacky en Freddy redden Paula en de andere drenkelingen destijds met hun kleine vissersboot uit het water. De gezondheidstoestand van Albert liet in 2014 een ontmoeting niet meer toe, maar Paula en haar man werden als familie onthaald door zonen Jacky en Freddy. Via hen vernam ze alle details van de reddingsactie. Hier kwam Paula bovendien te weten dat haar vader hen eeuwig dankbaar

is gebleven: jarenlang liet hij de familie Moens bloemen bezorgen, telkens op de dag van de gebeurtenis. Intussen zijn vader Albert en zoon Freddy overleden, maar met Jacky en zijn gezin ontstond een bijzonder hechte vriendschap.

HELDEN OP ZEE

Die bewuste 3 augustus 1965 is Jacky Moens, toen een twintiger, steeds bijgebleven. Een vuurpijl signaleerde het drama dat verder op zee gaande was. Vastberaden staakte hij, samen met zijn vader en broer, zijn bezigheden en ging in het holst van de stormachtige nacht op zoek naar het schip in nood. De twaalf opvarenden konden gered worden en het gezin Moens bood hen die nacht een veilig onderdak bij hen thuis in Zeebrugge. Jacky zou het zo opnieuw doen, want "dat is wat een zeeman op zo'n moment moet doen, mensen redden".

KERS OP DE TAART

Als eerbetoon regelde Paula een verrassing van formaat: op 18 mei 2018 kreeg Jacky, als

vertegenwoordiger van zijn familie, op het stadhuis van Brugge een oorkonde van de Maatschappij tot Redding van Drenkelingen. Een heuglijk moment voor beide families. Dit warm gebaar van Paula vormt het sluitstuk van haar zoektocht. Een tocht die ze zelf omschrijft als een "prachtige reis". Met als souvenir de vriendschap voor het leven met Jacky Moens en zijn gezin: "ik heb nooit een broer gehad, maar ik denk dat een broer zo voelt". Ook bracht de zoektocht haar dichter bij haar overleden vader, een gevoel dat ze koestert. Ondertussen is Paula 40 jaren gelukkig met haar echtgenoot Gerrit. Samen hebben ze twee kinderen en een kleindochter. Het besef dat ze dit alles mocht meemaken dankzij de heldendaad van haar redders, maakt het leven voor haar nog dierbaarder.

Schipbreukeling Paula de Haan-Breider met haar 'reddende engel' Jacky Moens tijdens de uitreiking van de oorkonde in het Stadhuis van Brugge op 18 mei 2018 (Fien Boeve).